

ΑΘΩΝΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ - ΕΤΟΣ 5^{ον}

1071
11/11/2000

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2000 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 58 - ΔΡΧ. 250

Πολιτεία

Τι ζητούν... οι ψυχές!!!

Στις 30 Οκτωβρίου 1946, Κυριακή, είπα κατά την Θεία Λειτουργία, ότι επάνω στο βουνό, σέ απόκρυμνο μέρος έσφαγιάσθησαν και έφονεύθησαν 4 άνδρες, άγνωστοι, από τούς άντάρτες και εκεί εύρισκονται τά όστά τους από τόν Αύγουστο του 1944. Τούς έδίκασαν στό κομμουνιστικό χωριό Λιόπρασο. Εύσεβής όμως Χριστιανός, όνομαζόμενος Ευάγγελος Ζυγογιάννης, τούς παρηκολούθησε μέχρι τού τόπου τού μαρτυρίου. Αύτός μου τά είπε όλα και έθεώρησα καλό νά πάμε νά πάρουμε τά ιερά όστά τους. Έκανα και ένα καλό κασόνι, γιά νά τά τοποθετήσουμε και νά τά μεταφέρουμε στό όστεοφυλάκιο τού χωριού και νά τούς ψάλω τήν κανονισμένη νεκρώσιμο ακολουθία.

Πράγματι τό απόγευμα και ώρα δύο, κατόπιν συνεννόησης των ένοριτών και τής έθνικής ομάδος ξεκινήσαμε και φθάσαμε στό μαρτυρικό μέρος, πού ήταν τά όστά. Καθήσαμε λίγο νά ξεκουραστούμε. Είχα πάρει μαζί μου τό πετραχήλι, γιά νά τούς ρίξω τρισάγιο και μερικούς άνδρες και κατεβήκαμε κατω στό απόκρυμνο βάθος.

Ο Θεός έδειξε θαύμα. Έξαφνα άρχισαν νά ακούωνται και από τούς τέσσαρες γογγυσμοί και φωνές, όπως τήν ώρα πού τούς βασάνιζαν και ξεψυχούσαν, τήν στιγμή τού άγρίου μαρτυρικού θανάτου. Ακούονταν καθαρά ό κάθε ένας και στό μέρος πού ξεψύχησε. Πόσο ζωντανή είναι ή Θρησκεία μας! Πόσο συγκινητική ή κατάσταση και ή ώρα. Τά παιδιά άρχισαν νά φοβούνται και νά ζητούν βοήθεια. Τούς λέγω: "Μή φοβήθε, απέδειξε ό Θεός όπi είχαν ανάγκη ανακουφίσεως και όπi είναι άρεστόν αυτό τό όποιον έσκέφθηκα. Θέλουν νά ακούσουν τήν διατεταγμένη ακολουθία τής νεκρώσιμου". Τούς λέγω τούς παρεστώτας: "Πιστεύετε όπi ή Θρησκεία μας είναι ζωντανή, και όπi και σήμερα ό Θεός δείχνει θαύματα; Τώρα θά παύσουν, άφου βάλω πετραχήλι". Έτσι και έγινε.

Μόλις έβαλα τό πετραχήλι, γιά νά ρίξω ένα τρισάγιο, άναψα τό θυματό και άρχισα τό "Εύλογητός ό Θεός ήμων πάντοτε νυν και αεί και εις τούς αιώνων αιώνων. Άμήν", έπαυσαν άμέσως οι γογγυσμοί και οι φωνές. Νά τί ζητούσαν οι άδικοχαμένοι. Αυτό διεπίστωσαν όλοι, όπi τά τρισάγια και τά μνημόσυνα είναι σωστά και άγια. Είναι δέ ανάγκη νά γίνονται. Ήταν σοφοί και άγιοι οι Πατέρες τής Έκκλησίας πού τά καθιέρωσαν.

Παπα - Δημήτρης Γκαγκαστάθης

ΓΕΡΟΝΤΩΝ

✘ Όταν προσευχόμαστε και ό Θεός δέν μάς άκούει υπάρχει λόγος: έμεις είμαστε οι αίτιοι, έμεις Τόν έμποδίζουμε νά μάς άκούση.

✘ Άν συγχωρήσ τούς έχθρους σου και ύπομείνεις τίς θλίψεις, είσαι στόν δρόμο τού Θεού.

✘ Κάθε ταπεινός είναι και πρῶος, αλλά κάθε πρῶος

μπορεί νά μήν είναι και ταπεινός.

Γέρων Ευμένιος Σαριδάκης

✘ Τό νόημα δέν είναι νά ειπής στό παιδιά παιδικίστικα πράγματα: στός άπλοϊκούς άπλοϊκά: και στός άγραμμάτους άγραμματσούνες. Έχουμε χρέος, νά λέμε όλόκληρη τήν αλήθεια. Όλη τήν ούσία της. Μά μέ λόγια προσιτά στό παιδί, στόν άπλοϊκό άνθρωπο, στόν άγράμματο: όπως έκανε και ό Κύριος.

✘ Όλοι οι άνθρωποι έχουν χαρίσματα. Άλλος λίγα και μικρά: άλλος περισσότερα. Άλλος σωματικά ή φυσικά, άλλος πνευματικά. Όλα είναι εκ Θεού. Και δημιουργού εύθύνη.

Γέρων Ίωήλ Γιαννακόπουλος

✘ Όταν κάποιος είναι καλοπροαίρετος, ό Θεός κάπου όποσδήποτε θά τόν συναντήσει.

Γέρων Έπιφάνιος Θεοδωρόπουλος

✘ Από τήν κόλασι κανείς δέν μπορεί νά μάς βγάλη, παρά μόνο τό έλεος τού Θεού και τά καλά μας έργα.

✘ Νά είσθε πρός τόν Θεό μέ τήν καρδιά τού υιού, πρός τόν έαυτό σας μέ τόν νου τού δικαστού και πρός τόν πλησίον σας νά στέκεσθε μέ τήν καρδιά τής μητέρας.

✘ Όλα σ' αυτή τήν ζωή είναι παροδικά! Νά φροντίζετε πολύ γιά τήν ψυχή σας, νά εξομολογηθε, νά κοινωνήτε, νά έχετε καθαρή ζωή, νά κάνετε έλεημοσύνη, νά κάνετε άπ' όλα, όσα μπορείτε και νά ζητε μέ αγάπη οι μέν πρός τούς δέ, διότι ή αγάπη ούδέποτε πεθαίνει!

Γέρων Κλεόπας Ήλιε

✘ Έάν ένας άνθρωπος κατασκευάση οικία και στη συνέχεια τήν αφήση χωρίς στέγη, ή οικία αυτή σέ τίποτε δέν χρησιμεύει. Έτσι κάπως και ό άνθρωπος, όταν άποκτήση όλες τίς άρετές και δέν άποκτήση τήν αγάπη, μένει οικος χωρίς στέγη και καθόλου δέν ώφελείται.

Γέρων Φιλότηος Ζερβάκος

Στό μέτωπο, σ' όλη τή γραμμή, από τή γαλανή θάλασσα του Ίονιου μέχρι ψηλά τις παγωμένες Πρέσπες, ό Έλληνικός στρατός άρχισε νά βλέπη παντού τό ίδιο όραμα: Έβλεπε τις νύχτες μιά γυναικεία μορφή νά προπορεύεται, ψηλόλιγνη, άλαφροπερπάτητη, μέ τήν καλύπτρα της άναρριγμένη από τό κεφάλι στους ώμους. Τήν άναγνώριζε, τήν ήξερε από παλιά, του τήν είχαν τραγουδήσει όταν ήταν μωρό κι όνειρευόταν στην κούνια. Ήταν ή Μάνα ή μεγαλόψυχη στον πόνο και στη δόξα, ή λαβωμένη της Τήνου, ή υπέρμαχος Στρατηγός.

ΑΠΟ

ΤΟ ΑΔΕΣΠΟΤΟ ΜΟΥΛΑΡΙ

ΤΟΝ Ν. Ντραμουντιανός διηγείται μιά θαυμαστή έμπειρία του από τον πόλεμο του 40:

Ο λόχος μας πήρε διαταγή νά καταλάβη ένα προχωρημένο ύψωμα γιά προγεφύρωμα. Στήσαμε ταμπούρι μέσα στά βράχια. Μόλις τακτοποιηθήκαμε, άρχισε νά πέφτη πυκνό χιόνι. Έπεφτε αδιάκοπα δύο μερόνυχτα κι έφτασε σέ πολλά μέρη τά δύο μέτρα. Αποκλειστήκαμε από τήν έπιμελητεία. Καθένας είχε τροφές στό σακκίδιό του γιά μιά ήμέρα. Από τήν πείνα και τό κρύο δέν λάβαμε πρόνοια "διά τήν αύριον" και τις καταβροχθίσαμε.

ΠΟΛΕΜΟ

Από και πέρα άρχισε τό μαρτύριο. Τή δίψα μας τήν σβήναμε μέ τό χιόνι, αλλά ή πείνα μās θερίζε. Περάσαμε έτσι πέντε μερόνυχτα. Σκελετωθήκαμε. Τό ήθικό μας τό διατηρούσαμε άκαίο, αλλά ή φύσι έχει και τά όριά της. Μερικοί υπέκυψαν. Τό ίδιο τέλος περιμέναμε όλοι "υπέρ πίστεως και πατρίδος".

ΤΟΥ

Τότε μιά έμπνευσι του λοχαγού μας έκανε τό θαύμα! Έβγαλε άπ' τον κόρφο του μιά χάρτινη εικόνα της Παναγίας, τήν έστησε στό ψήλωμα και μās κάλεσε γύρω του:

Παλληκάρια μου!, είπε. Στην κρίσημη αυτή περίστασι ένα θαύμα μόνο μπορεί νά μās σώση. Γονατίστε, παρακαλέστε τήν Παναγία, τήν μητέρα του Θεανθρώπου, νά μās βοηθήση!

Πέσαμε στά γόνατα, ύψώσαμε τά χέρια, παρακαλέσαμε θερμά. Δέν προλάβαμε νά σηκωθούμε κι άκούσαμε κουδούνια. Παραξενευτήκαμε και πιάσαμε τά όπλα. Πήραμε

40

θέσι "έπί σκοπόν". Δέν πέρασε ένα λεπτό και βλέπουμε ένα πελώριο μούλαρι νά πληριάζη κατάφορτο. Άνασκιρτήσαμε! Ζώο χωρίς όδηγό νά περνά τό βουνό, μ' ένα μέτρο χιόνι - τό λιγώτερο - ήταν έντελώς άφύσικο. Καταλάβαμε: Τό όδηγούσε ή Κυρία Θεοτόκος. Τήν εύχαριστήσαμε όλοι μαζί ψάλλοντας σιγανά, μά ολοκάρδα, τό "Τή υπερέμαχω" και άλλους ύμνους της. Τό ζώο είχε πάνω του μιά ολοκληρη έπιμελητεία από τρόφημα: κουραμάνες, τυριά κονοέρβες, κονιάκ

και άλλα.

Πολλές κι άπίστευτες κακουχίες πέρασα στον πόλεμο. Άλλ' αυτή μου μένει άξέχαστη, γιατί δέν είχε διεξόδο. Τήν έδωσε ή Παναγία.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΡΑΒΑ

Ο Τάσος Ρηγόπουλος, στρατευμένος στην Άλβανία τό 1940, έστειλε από τό μέτωπο τό παρακάτω γράμμα στον άδελφό του:

Αδελφέ μου Νίκο. Σου γράφω από μιά άετοφωλιά, τετρακόσια μέτρα ψηλότερη από τήν κορυφή της Πάρνηθας. Η φύσι τριγύρω είναι πάλλευκη. Σκοπός μου όμως δέν είναι νά σου περιγράψω τά θέληγτρα μιάς χιονισμένης Μόραβας μέ όλο τό άγριο μεγαλείο της. Σκοπός μου είναι νά σου μεταδώσω αυτό πού έζησα, πού τό είδα μέ τά μάτια μου και πού φοβάμαι μήπως, άκούγοντάς το από άλλους, δέν τό πιστέψης.

Άίγιες στιγμές πριν όρμήσουμε γιά τά όχυρά της Μόραβας, είδαμε σέ άπόστασι καμμιά δεκαριά μέτρων μιά ψηλή μαυροφόρα νά στέκη άκίνητη.

- Τις εί;

Μιλιά...

Ό σκοπός ξαναφώναξε:

- Τις εί;

Τότε, σάν νά μās πέρασε όλους ηλεκτρικό ρεύμα, ψιθυρίσαμε: **Η ΠΑΝΑΓΙΑ!**

Εκείνη όρμησε έμπρός σάν νά είχε φτερά άετού. Έμεις από πίσω της. Όλόκληρη έβδομάδα παλαίψαμε σκληρά, γιά νά καταλάβουμε τά όχυρά Ίβάν - Μόραβας.

Υπογραμμίζω πώς ή επίθεσι μας πέτυχε τους Ίταλούς στην άλλαγή των μονάδων τους. Τά παλιά τμήματα είχαν τραβηχθεί πίσω και τά καινούργια...κομόνταν! Τό τί έπαθαν δέν περιγράφεται. Εκείνη όρμούσε πάντα μπροστά. Και, νικητές ροβολούσαμε προς τήν άνυπεράσπιστη Κορυτσά. Τότε ή Υπέρμαχος έγινε άτμός, νέφος άπαλό και χάθηκε.

ΤΟ

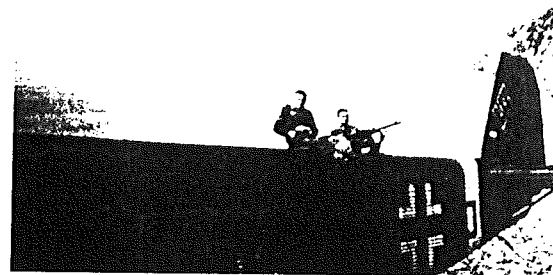
ΑΒΑΤΟΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΟΡΟΥΣ

Κατά τήν διάρκεια της Κατοχής ένα άεροσκάφος της γερμανικής Luftwaffe, λόγω μηχανικής βλάβης, έκανε άναγκαστική προσγείωσι στό Άγιον Όρος, κοντά στην Ίερά Μονή του Άγίου Παύλου.

Στό πλήρωμα υπήρχε και μιά γυναίκα, ή όποία όμως, σεβομένη τό άβατον του Άγίου Όρους, δέν βγήκε, αλλά παρέμεινε μέσα μέχρι νά επισκευασθί τό άεροσκάφος.

ΘΑΥΜΑ ΣΤΟ ΜΠΟΥΜΠΕΣΗ

Ενα ζωντανό θαύμα της Παναγίας έζησαν στον Έλλη-νοϊταλικό πόλεμο οι στρατιώτες του 51ου άνεξαρτή-του τάγματος, με διοικητή τον ταγματάρχη Πετράκη, στην κορυφογραμμή του Ροντένη, δεξιά της θρυλικής Κλεισούρας.

Κάθε βράδυ, από τις 22 - 1 -41 και έπειτα, στις 9:20 ακρι-βώς, τό βαρύ ιταλικό πυροβολικό άρχιζε βολή έναντιον του τάγματος Πετράκη και του δρόμου, άπ' όπου περνούσαν τά μεταγωγικά. Πέρασαν ήμέρες και τό κακό συνεχιζόταν, δημιουργώντας έννευρισμό και άπώλειες. Τολμηροί άνιχνευ-τές των έμπροσθοφυλακών και άεροπόροι εξαπολύθηκαν μέχρι βαθιά στις ιταλικές γραμμές, αλλά επέστρεψαν άπρα-κτοι. Δέν μπορούσαν νά έντοπίσουν τά ιταλικά πυροβόλα, ίσως γιατί οι Ίταλοι κάθε βράδυ τά μετακινούσαν. Ήταν όμως άπόλυτη ανάγκη νά έντοπισθοούν οι έχθρικές θέσεις.

Ενα βράδυ του Φεβρουαρίου άκούστηκαν πάλι οι όμο-βροντίες των ιταλικών κανονιών.

- Παναγία μου, φώναξε τότε ό ταγματάρχης έντελώς αύθόρ-μητα, βοήθησέ μας! Σώσε μας άπ' αυτούς τούς δαίμονες!

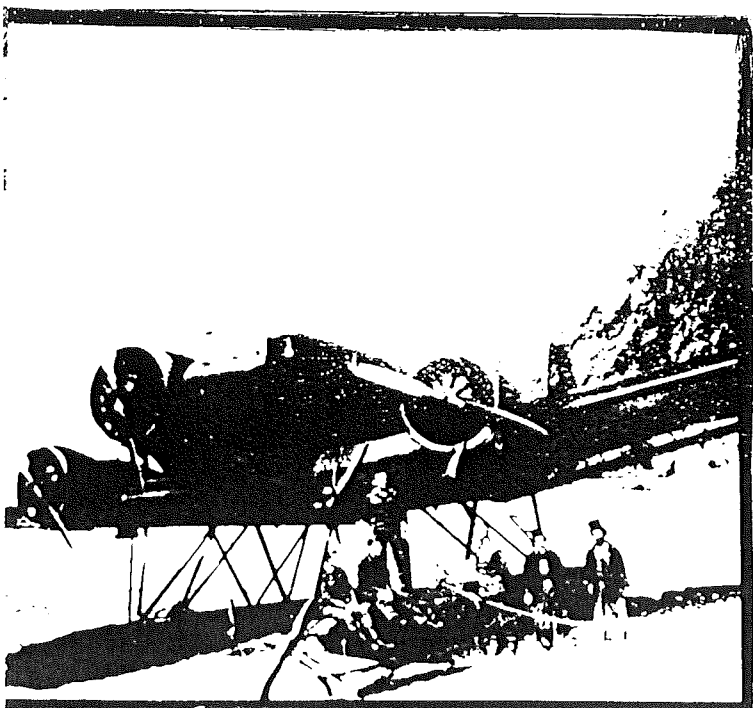
Αμέσως στό βάθος πρόβαλε ένα φωτεινό σύννεφο. Σιγά - σιγά σχημάτισε κάτι σαν φωτιστέφανο. Καί κάτω άπ' αυτό μερικά άσημένια συννεφάκια σχημάτισαν τήν μορφή της

Παναγίας, ή όποία άρχισε νά γέρνει προς τήν γή και στάθηκε σ' ένα φαράγγι, ανάμεσα σέ δύο ύψώματα του Μπούμπεση. Τό όραμα τό είδαν όλοι στό τάγμα και ρίγησαν.

- Θαύμα! βροντοφώναξε ό ταγματάρχης.

- Θαύμα! Θαύμα! επανέλαβαν οι στρατιώτες και σταυροκοπή-θηκαν.

Αμέσως έφυγε ένας σύνδεσμος μέ σημείωμα του Πετράκη για τήν πυροβολαρχία του Τζήμα. Σέ δέκα λεπτά βρόντησαν τά Έλληνικά κανόνια και σέ είκοσι εσίγη-σαν τά Ίταλικά. Οι όβίδες μας είχαν πετύχει άπόλυτα τον στόχο!

Απο το ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Τόν καιρό πού ό Άββάς Ίσιδωρος ό Πηλουσιώτης ήταν Πρεσβύτερος στή Σκήτη, μεταξύ των Άδελφών ήταν και κάποιος Διάκονος, πολύ ένάρετος και εύλαβής. Ό Άββάς Ίσιδωρος σκόπευε νά τον κάνη Πρε-σβύτερο και νά τον άφήση διάδοχό του. Έκείνος όμως, από μεγάλη ταπεινοφροσύνη, δέν δεχόταν χειροτονία, λέγοντας πώς ήταν άνάξιος νά γίνη Ίερεύς. Αυτόν τον ένάρετο Άδελφό τον έμίσησε τόσο πολύ κάποιος άλλος Μοναχός στή Σκήτη, νικημένος από τό πάθος του φθόνου, πού γύρευε μέ κάθε τρόπο νά τον βλάψη και νά τον δυσφη-μήση.

Νά λοιπόν τί τον έβαλε ό Διάβολος νά κάνη; Πήρε μία ήμέρα ένα από τά βιβλία του και τό έβαλε κρυφά στά κελλιά του Διακόνου, χωρίς εκείνος νά πάρη είδησι. Ύστερα πήγε στον Άββά Ίσιδωρο και του παραπονέθηκε πώς έχασε τό βιβλίο του και πώς κάποιος από τούς Άδελφούς έπρεπε νά τό είχε κλέψει. Απαιτούσε λοιπόν νά γίνη έρευνα σ' όλα τά κελλιά.

- Τέτοιο πράγμα, παιδί μου, έκανε έκπληκτος ό Γέροντας, δέν έχει ξαναγίνει στή Σκήτη. Άλλά, για νά βεβαιωθής, πάρε δύο Άδελφούς και ψάξε τά κελλιά.

Ετσι και έγινε. Αφού έψαξαν μερικά κελλιά, έπήγαν και στού Διακόνου και φυσικά εκεί βρήκαν τό βιβλίο. Τό πήραν λοιπόν και τό έφεραν στήν Έκκλησία τήν ώρα του Έσπερινού, πού ήσαν συγκεντρωμένοι οι Άδελφοί, και είπαν μεγαλοφώνως στον Άββά Ίσιδωρο, για ν' άκου-στή άπ' όλους, πού βρέθηκε τό βιβλίο.

Ό άθώος Διάκονος δέν διαμαρτυρήθηκε για τή συκοφαντία. Έπесе μέ ταπεινώςι στα γόνατα και ζήτησε άπ' όλους συγχώρησι, λέγοντας πώς έσφαλε.

- Συγχωρήσατέ με, Άδελφοί, γιατί είμαι κλέφτης.

Σάν πέρασαν οι τρεις εβδομάδες και ό Διάκο-νος τελείωσε τό έπιτιμόν του και έγινε πάλι δεκτός στό Άγιον Βήμα, ό συκοφάντης δαμονι-σθηκε και μέ γοερές κραυγές ώμολόγησε τήν άμαρτία του.

- Άδίκως κατηγορήσα τον δούλο του Θεού, φώναζε για νά ξαλαφρώση τήν συνείδησί του.

Οι Άδελφοί στήν Σκήτη έκαναν όλονύκτιο προσευχή γι' αυτόν, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Έκείνος ό δυστυχής βασανιζόταν σκληρά από τό πονηρό πνεύμα. Τότε ό Όσιος Ίσιδωρος είπε στό Διάκονο:

- Προσευχήσου γι' αυτόν, Άδελφέ, γιατί μόνο σύ, πού συκοφαντήθηκες, άν τό ζητήσης, θά τον έλε-ήση ό Κύριος.

Και πράγματι, όταν προσευχήθηκε ό συκοφαντη-θείς, έλευθερώθηκε από τήν τυραννία του δαίμο-νος ό συκοφάντης.

ΚΥΡΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ

Πάνω από τί ηουχαστήρια τών Κατουνακίων, σέ μία σπηλιά, κάτω από ένα βράχο και σέ μέρος δύσβατο πού δέν υπάρχει δρόμος βατός ή πέραςμα δρόμου, εκεί, μέ σκληρόν άγώνα, πραγματική αταπαρνησι και παντός είδους στερήσεις, έμνε ο Μοναχός Έφραϊμ ό λεγόμενος ταλαίπωρος, ό όποϊος καταγόταν από τά χωριά τής Θεσσαλίας.

Κάποτε, καθώς διηγείται ό Προηγούμενος τής Μονής Άγίου Παύλου, Αρχιμανδρίτης πατήρ Άνδρέας, (ό όποϊος τότε άσκήτευε γιά λίγο διάστημα στήν έρημο του Άγιοβασιλη, κοντά στόν Γέροντα Γεράσιμο Μενάγια), ό Μοναχός Έφραϊμ, έπειδή τή χρονιά εκείνη είχε από τό πολύ χιόνι άποκλεισθεί, Ξέμεινε από παξιμάδι και κάθε άλλη ύλική τροφή μία έβδομάδα και ήταν πλέον τελείως άσιτος.

Μία ήμέρα, τό βράδυ πού έπερνε νά σουρουπώνη, άνοιξε τήν πόρτα νά βγη λίγο έξω . Ξαφνικά βλέπει μπροστά του έναν άνθρωπο μέ κοσμική περιβολή, νά είναι φορτωμένος ένα μεγάλο σακί. Ό άνθρωπος αυτός είπε στόν έρημίτη Έφραϊμ: "Πάτερ, θέλω νά πάω στήν Κερασιά, άλλ' έπειδή έχει πολλά χιόνια και τώρα νυχτώνει, μπορώ νά άφήσω εδώ τό σακί μου και νά τό πάω αύριο μέ τήν ήμέρα στόν προορισμό του;"

Ο Μοναχός Έφραϊμ έμεινε κατάπληκτος και ρώτησε τόν Ξένο: "Πώς ήλθες εδώ, άδελφέ μου; Όπως βλέπεις δρόμο δέν έχει, έλα μέσα νά ζεσταθής, άφησε εδώ τό φορτίο σου και όποτε θέλεις πάρε το".

Ο Ξένος, προφασιζόμενος ότι βιάζεται νά επιστρέψη στόν Άγιο Παύλο, δέν θέλησε νά μπη μέσα, άλλ' άφησε τό φορτίο του και έφυγε βιαστικός ή μάλλον έξαφανίστηκε μπροστά από τόν π. Έφραϊμ, ό όποϊος συνήλθε σαν από νάρκη και τότε είδε μπροστά του μόνο τό σακί.

Κόιταξε δεξιά και άριστερά έξω από τήν σπηλιά, άλλά δέν είδε κανένα ίχνος στο χιόνι, ούτε νά έρχεται πρός τήν σπηλιά, ούτε νά φεύγη. Τότε κατάλαβε ότι πρόκειται γιά ύπερφυσικό φαινόμενο, γιά θαύμα τής Θείας Πρόνοιας. Άνοιξε τό σακί και είδε νά είναι γεμάτο παξιμάδια και άλλα τρόφιμα, τά όποϊα κράτησαν μέχρι πού πέρασε ή βαρχειμωνιά και άνοιξεν ό καιρός.

Ο Γερο - Έφραϊμ, μέ δάκρυα χαράς στά μάτια και πνευματική αγαλλίασι στήν ψυχή, εύχαρίστησε και δοξολόγησε τόν πανάγαθο Θεό και τήν Κυρία Θεοτόκο πού, μέ τήν Θεία Πρόνοια, φροντίζει τά παιδιά τής. Έτσι στερεώθηκε και δυνάμωσε περισσότερο στήν πίστι τής Θείας Πρόνοιας και στήν ιδιαίτερη φροντίδα τής Παναγίας και παρέμεινε στήν σπηλιά αυτή μέχρι τέλους τής ζωής του, άγωνιζόμενος κατά του πολυμήχανου δαίμονα τής φιλαυτίας και τών άλλων παθών πού γεννάει ή κακία αυτή.

Οταν άδυνάτισε τό σώμα και κατέπεσε ό π. Έφραϊμ, οι Γέροντες και οι Μοναχοί τής Ίεράς Μονής του Άγίου Παύλου, οι όποϊοι, κατά τά χρόνια τής Γερμανικής Κατοχής, έτρεφαν και μέ διάφορα τρόφιμα και κηπευτικά συντηρούσαν και ενίσχυαν όλους τούς Πατέρες τής Έρήμου, από τήν Νέα Σκήτη μέχρι τόν Άγιοβασιλη, πρότειναν στό Γερο - Έφραϊμ νά τόν πάρουν στό Μοναστήρι τους, γιά νά τόν έξυπηρετήσουν, άλλά αυτός δέν δέχθηκε και τούς παρέκάλεσε, μέ πολλή ταπεινώσι, νά τόν άφήσουν νά τελειώση εκεί τήν ζωή του.

Ετσι, μέ όσιακό θάνατο, ό Έρημίτης Μοναχός Έφραϊμ, παρέδωσε τήν άγία του ψυχή, κατά τό 1962 σωτήριο έτος, εις χείρας Θεού ζώντος, γιά νά χαιρέται κοντά στόν Θεό στούς άτελείυτητους αιώνας τών αιώνων.

Αθωνική

πολιτεία

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 6443.290, FAX 6424.266

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κωνσταντίνος Μπούκας

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Αργυρώ Παχή

Αδραμυττίου 10, 171 21 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 3000 δρχ.

